

Molnár Antal 1989-ben kezdte meg egyetemi tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) Bölcsészettudományi Karán latin–történelem szakon, az Eötvös Collegium tagjaként. 1993/1994 folyamán egy évet Párizsban töltött az École Normale Supérieure diákjaként, francia kormányösztöndíjjal, 1994-ben a Paris IV–Sorbonne Egyetemen szerzett D.E.A. (MA) diplomát történelemből. 1995/1996-ban történelem és latin szakos előadóként diplomázott az ELTE-n, majd Szegeden és Párizsban doktori tanulmányokat folytatott. A Szegedi József Attila Tudományegyetemen 1999-ben irodalomtudományból, a Paris IV–Sorbonne Egyetemen 2002-ben történettudományból szerzett doktori (PhD) fokozatot.

2000 és 2004 között az ELTE-n török szakos tanulmányokat folytatott. 2007-ben szintén az ELTE-n habilitált, 2019-ben pedig akadémiai doktori címet szerzett. 1998 és 2000 között a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Történeti Intézetének adjunktusa, 2000-től az ELTE Történeti Intézetének adjunktusa, 2009-től docense. 1995 és 1996 között óraadó, 2002 és 2005 között pedig a Történész Műhely vezetője az Eötvös Collegiumban. Egyetemi munkája mellett 2005-től a MTA Történettudományi Intézetének tudományos főmunkatársa, 2010-től osztályvezetője. 1997-től 2011-ig a Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya levéltárának levéltárosa. 2011 és 2016 között a Római Magyar Akadémia igazgatója. 2016-tól ismét a MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézetének tudományos főmunkatársa (2019-től tudományos tanácsadója), majd 2019. január 1-jétől igazgatója, illetve az ELTE Történeti Intézetének docense.

1993-tól kezdve számos ösztöndíjat kapott külföldi levéltári kutatásokra, több alkalommal kutatót olaszországi, horvátországi, szlovákiai és ausztriai levéltárakban. 2000 és 2003, illetve 2007 és 2010 között Bolyai János Kutatási Ösztöndíjat, 2003 és 2006 között Békésy György Posztdoktori Ösztöndíjat nyert el. Aktívan részt vesz a tudományos közéletben. 2008 és 2011 között a Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Bizottságának titkára, 2018-tól alelnöke. Hat magyar és négy külföldi folyóirat szerkesztőbizottsági tagja, alapítója és sorozatszerkesztője a *Bibliotheca Academiae Hungariae – Roma* című tudományos könyvsorozatnak, amelynek hét kötete látott napvilágot a római Viella könyvkiadónál. Tudományos és kulturális szervezőmunkájának eredményeképp 2011 és 2016 között, a Római Magyar Akadémia igazgatója volt. 2002-ben a Klaniczay Tibor Díjat, 2003-ban a Palládium Díjat, 2004-ben a Talentum Akadémiai Díjat, 2006-ban a Szakály Ferenc Díjat, 2011-ben a Mestertanár Aranyérmét, 2019-ben pedig a Premio Roma díjat nyerte el. 2021-től a Történettudományok Pápai Bizottságának (*Pontificio Comitato di Scienze Storiche*) tagja.